

1230

USTAWA

z dnia 31 sierpnia 2011 r.

o zmianie ustawy o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (Dz. U. z 2001 r. Nr 13, poz. 123, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Art. 5. 1. Podmioty prowadzące działalność kulturalną na zasadach określonych w art. 3 mogą otrzymywać dotacje celowe na realizację zadań państwowych.

2. Organizacje pozarządowe prowadzące działalność kulturalną mogą otrzymywać dotacje celowe z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, na zadania objęte mecenatem państwa, w tym dotacje celowe na finansowanie lub dofinansowanie kosztów realizacji inwestycji.”;

2) uchyla się art. 6;

3) w art. 6a ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego określi, w drodze rozporządzenia:

1) tryb nadawania odznaki „Zasłużony dla Kultury Polskiej”,

2) warunki jakie musi spełniać wniosek o nadanie odznaki,

3) wzór i sposób noszenia odznaki
— biorąc pod uwagę wzornictwo stosowane w polskiej falerystyce.”;

4) w art. 7 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego określi, w drodze rozporządzenia:

1) wzór odznaki Medalu oraz miniatury Medalu,

2) wzór wniosku o nadanie Medalu oraz wzór legitymacji potwierdzającej nadanie Medalu,

3) tryb wydawania legitymacji potwierdzającej nadanie Medalu i warunki wydawania jej duplikatu,

4) sposób noszenia odznaki Medalu oraz miniatury Medalu

— z uwzględnieniem stopni Medalu oraz warunków, jakie powinny spełniać wnioski o nadanie Medalu.”;

5) w art. 7a ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, w drodze rozporządzenia, a organy stanowiące jednostek samorządu terytorialnego, w drodze uchwały, określają szczegółowe warunki i tryb przyznawania nagród, o których mowa w ust. 1 i 2, biorąc pod uwagę charakter działalności osoby fizycznej lub prawnej lub rangę osiągnięcia w zakresie twórczości artystycznej oraz upowszechniania lub ochrony kultury.”;

6) w art. 7b ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, w drodze rozporządzenia, a organy stanowiące jednostek samorządu terytorialnego, w drodze uchwały, określają szczegółowe warunki i tryb przyznawania stypendiów, o których mowa w ust. 1, oraz ich wysokość, mając na uwadze wspieranie rozwoju umiejętności artystycznych oraz upowszechnianie kultury i opieki nad zabytkami.”;

7) w art. 9 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Instytucje kultury, dla których organizatorami są jednostki samorządu terytorialnego, mogą otrzymywać dotacje celowe na zadania objęte mecenatem państwa, w tym dotacje celowe na finansowanie lub dofinansowanie kosztów realizacji inwestycji, z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego.”;

8) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Art. 11. 1. Organizator wydaje akt o utworzeniu instytucji kultury, w którym określa jej przedmiot działania, nazwę i siedzibę, a także określa czy dana instytucja kultury jest instytucją artystyczną w rozumieniu ust. 2. Może być utworzona instytucja kultury prowadząca działalność kulturalną w więcej niż jednej formie organizacyjnej, wymienionej w art. 2.

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 22 marca 1989 r. o rzemiośle, ustawę z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej, ustawę z dnia 21 listopada 1996 r. o muzeach, ustawę z dnia 27 czerwca 1997 r. o bibliotekach, ustawę z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego oraz ustawę z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 41, poz. 364, z 2003 r. Nr 96, poz. 874, Nr 162, poz. 1568 i Nr 213, poz. 2081, z 2004 r. Nr 11, poz. 96 i Nr 261, poz. 2598, z 2005 r. Nr 131, poz. 1091 i Nr 132, poz. 1111, z 2006 r. Nr 227, poz. 1658 oraz z 2009 r. Nr 62, poz. 504.

2. Instytucjami artystycznymi są instytucje kultury powołane do prowadzenia działalności artystycznej w dziedzinie teatru, muzyki, tańca, z udziałem twórców i wykonawców, w szczególności: teatry, filharmonie, opery, operetki, orkiestry symfoniczne i kameralne, zespoły pieśni i tańca oraz zespoły chóralne.”;

9) po art. 11 dodaje się art. 11a w brzmieniu:

„Art. 11a. 1. Działalność kulturalna instytucji artystycznej organizowana jest w oparciu o sezony artystyczne, na które ustala się plany repertuarowe.

2. Sezon artystyczny rozpoczyna się w dniu 1 września a kończy w dniu 31 sierpnia następnego roku.”;

10) w art. 13 w ust. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) określenie źródeł finansowania,”;

11) w art. 14 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia i udostępniania rejestru instytucji kultury, w tym zakres danych zamieszczanych w rejestrze, tryb dokonywania wpisów, zmian i wykreśleń wpisów oraz wzór księgi rejestrowej, mając na uwadze zapewnienie bezpieczeństwa danych zamieszczanych w rejestrze i bezpieczeństwa czynności prawnych dokonywanych przez te instytucje.”;

12) art. 14a i art. 15 otrzymują brzmienie:

„Art. 14a. 1. Tworzy się wykaz obiektów stanowiących własność Skarbu Państwa lub jednostek samorządu terytorialnego, w których prowadzona jest, jako podstawowa, działalność kulturalna lub które dla takiej działalności zostały wybudowane i nie mogą być przeznaczone do prowadzenia wyłącznie innej działalności podstawowej. Do wykazu wpisuje się obiekty stanowiące obiekty budowlane w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. — Prawo budowlane (Dz. U. z 2010 r. Nr 243, poz. 1623, z późn. zm.³⁾).

2. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego określi, w drodze rozporządzenia, wykaz obiektów, o którym mowa w ust. 1, oraz tryb zgłaszania obiektów w celu wpisania ich do wykazu, uwzględniając wartości historyczne lub zabytkowe tych obiektów, a także ich pierwotne przeznaczenie na cele kulturalne.

Art. 15. 1. Dyrektora instytucji kultury powołuje organizator na czas określony, z zastrzeżeniem ust. 3, po zasięgnięciu opinii związków zawodowych działających w tej instytucji kultury oraz stowarzyszeń zawodowych i twórczych właściwych ze względu na rodzaj działalności prowadzonej przez instytucję. Odwołanie dyrektora następuje w tym samym trybie. Zasięganie opinii związków zawodowych oraz stowarzyszeń zawodowych i twórczych nie jest konieczne w przypadku wyłonienia kandydata na dyrektora w drodze konkursu, o którym mowa w art. 16.

2. Dyrektora instytucji artystycznej powołuje się na okres od trzech do pięciu sezonów artystycznych, o których mowa w art. 11a ust. 2. Dyrektora instytucji kultury innej niż instytucja artystyczna powołuje się na okres od trzech do siedmiu lat.

3. Organizator powołuje i odwołuje dyrektora państwowej instytucji kultury po uzyskaniu zgody ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego. W przypadku powoływania tej samej osoby na stanowisko dyrektora państwowej instytucji kultury na kolejny okres, organizator zasięga opinii ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego.

4. Organizator odwołuje dyrektora samorządowej instytucji kultury, o której mowa w art. 16 ust. 2, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego.

5. Organizator przed powołaniem dyrektora zawiera z nim odrębną umowę w formie pisemnej, w której strony określają warunki organizacyjno-finansowe działalności instytucji kultury oraz program jej działania. Umowa wchodzi w życie z dniem powołania dyrektora. Odmowa zawarcia umowy przez kandydata na stanowisko dyrektora powoduje jego niepowołanie na to stanowisko.

6. Dyrektor instytucji kultury powołany na czas określony może być odwołany przed upływem tego okresu:

- 1) na własną prośbę,
- 2) z powodu choroby trwale uniemożliwiającej wykonywanie obowiązków,
- 3) z powodu naruszenia przepisów prawa w związku z zajmowanym stanowiskiem,
- 4) w przypadku odstąpienia od realizacji umowy, o której mowa w ust. 5,
- 5) w przypadku przekazania państwowej instytucji kultury w trybie art. 21a ust. 2—6.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 32, poz. 159, Nr 45, poz. 235, Nr 94, poz. 551, Nr 135, poz. 789, Nr 142, poz. 829 i Nr 185, poz. 1092.

7. W sprawach dotyczących powoływania i odwoływania dyrektora instytucji kultury w zakresie nieuregulowanym w ustawie mają zastosowanie przepisy art. 68—72 Kodeksu pracy.

8. Statut instytucji kultury może przewidywać utworzenie stanowiska zastępcy dyrektora lub stanowisk zastępców dyrektora. W takim przypadku statut określa liczbę stanowisk zastępców dyrektora oraz tryb ich powoływania i odwoływania.”;

13) po art. 15 dodaje się art. 15a w brzmieniu:

„Art. 15a. 1. Organizator może powierzyć zarządzanie instytucją kultury osobie fizycznej lub prawnej. Do wyboru zarządcy stosuje się przepisy ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. — Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2010 r. Nr 113, poz. 759, z późn. zm.⁴⁾).

2. Powierzenie zarządzania następuje na podstawie umowy o zarządzaniu instytucją kultury zawartej między organizatorem a zarządcą na czas określony, nie krótszy niż trzy lata.

3. Umowa o zarządzaniu instytucją kultury określa:

- 1) warunki wynagradzania zarządcy, uwzględniające zasadę równowagi świadczeń,
- 2) sposób podziału zysku,
- 3) kryteria oceny pracy zarządcy,
- 4) tryb przeprowadzania kontroli,
- 5) kary umowne z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania umowy,
- 6) przesłanki i tryb rozwiązywania umowy przed upływem terminu, na który została zawarta.

4. W przypadku gdy zarządcą jest osoba prawna, umowa powinna przewidywać, kto w jej imieniu będzie wykonywał czynności zarządu.”;

14) w art. 16:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego może wyrazić zgodę na powołanie na stanowisko dyrektora, bez przeprowadzania konkursu, kandydata wskazanego przez organizatora. W przypadku powoływania tej samej osoby na stanowisko dyrektora na następny okres, organizator zasięga opinii ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a—3c w brzmieniu:

„3a. Organizator występując z wnioskiem do ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego o wyrażenie zgody na powołanie dyrektora instytucji kultury bez przeprowadzania konkursu ma obowiązek uzasadnienia wniosku, ze szczególnym uwzględnieniem przyczyn zastosowania takiego trybu oraz podania informacji na temat wykształcenia, kompetencji i doświadczenia zawodowego kandydata na stanowisko dyrektora.

3b. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego rozpatruje wniosek organizatora w terminie 30 dni od dnia jego wpłynięcia, kierując się specyfiką instytucji oraz wykształceniem, kompetencjami i doświadczeniem kandydata na stanowisko dyrektora instytucji.

3c. Brak pozytywnego rozpatrzenia wniosku przez ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego skutkuje niepowołaniem kandydata na stanowisko dyrektora instytucji.”;

15) art. 18 otrzymuje brzmienie:

„Art. 18. 1. Organizator może dokonać połączenia instytucji kultury, w tym instytucji kultury prowadzących działalność w różnych formach, lub podziału instytucji kultury.

2. W przypadku połączenia instytucji artystycznej z instytucją kultury inną niż instytucja artystyczna, instytucja kultury powstała w wyniku takiego połączenia ma status instytucji artystycznej.

3. Organizator jest obowiązany na 3 miesiące przed wydaniem aktu o połączeniu lub podziale instytucji kultury podać do publicznej wiadomości informację o zamiarze i przyczynach takiej decyzji.”;

16) w art. 20 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Podział instytucji kultury może również polegać na wyłączeniu z instytucji kultury wyodrębnionej jednostki lub jednostek organizacyjnych w celu włączenia ich do innej instytucji kultury lub utworzenia nowej instytucji kultury w oparciu o pracowników i mienie tej jednostki lub jednostek. Zasady przekazania składników majątkowych ujętych w bilansie wyłączonych jednostek określa organizator.

3. Akt o podziale instytucji kultury zawiera:

- 1) nazwę dzielonej instytucji kultury,
- 2) nazwę, rodzaj, siedzibę i przedmiot działania instytucji kultury powstałych w wyniku podziału,
- 3) określenie jednostek organizacyjnych wyłączonych w celu utworzenia nowej instytucji kultury lub włączenia do instytucji tworzonych w wyniku podziału,
- 4) ustalenie zasad przejścia zobowiązań i wierzytelności przez instytucje powstające w wyniku podziału.”;

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 161, poz. 1078 i Nr 182, poz. 1228 oraz z 2011 r. Nr 5, poz. 13, Nr 28, poz. 143 i Nr 87, poz. 484.

17) w art. 21 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W umowach, o których mowa w ust. 1 i 2, strony określają wielkość środków wnoszonych przez każdą z nich, niezbędnych do prowadzenia działalności przez instytucję kultury. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, strony określają ponadto okres, na który umowa została zawarta.”;

18) tytuł rozdziału 2a otrzymuje brzmienie:

„Pracownicy instytucji kultury”;

19) w art. 27 ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Podstawą gospodarki finansowej instytucji kultury jest plan finansowy ustalony przez dyrektora, z zachowaniem wysokości dotacji organizatora.

4. Instytucja kultury sporządza plan finansowy zgodnie z przepisami ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240, z późn. zm.⁵⁾).”;

20) w art. 28:

a) ust. 1b otrzymuje brzmienie:

„1b. Państwowe instytucje kultury mogą otrzymywać dotacje celowe z budżetów jednostek samorządu terytorialnego na zadania ważne z punktu widzenia regionalnej polityki rozwoju w zakresie rozwoju kultury, w tym dotacje celowe na finansowanie lub dofinansowanie kosztów realizacji inwestycji.”;

b) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Przychodami instytucji kultury są przychody z prowadzonej działalności, w tym ze sprzedaży składników majątku ruchomego, przychody z najmu i dzierżawy składników majątkowych, dotacje podmiotowe i celowe z budżetu państwa lub jednostki samorządu terytorialnego, środki otrzymane od osób fizycznych i prawnych oraz z innych źródeł.

3. Organizator przekazuje instytucji kultury środki finansowe w formie dotacji:

- 1) podmiotowej na dofinansowanie działalności bieżącej w zakresie realizowanych zadań statutowych, w tym na utrzymanie i remonty obiektów,
- 2) celowej na finansowanie lub dofinansowanie kosztów realizacji inwestycji,
- 3) celowej na realizację wskazanych zadań i programów.”;

21) art. 29 otrzymuje brzmienie:

„Art. 29. Wartość majątku instytucji kultury odzwierciedla fundusz instytucji kultury, który odpowiada wartości mienia wydzielonego dla instytucji.”;

22) art. 31 otrzymuje brzmienie:

„Art. 31. 1. Wynagrodzenie pracownika instytucji kultury składa się z wynagrodzenia zasadniczego przewidzianego dla danego stanowiska pracy oraz dodatku za wieloletnią pracę. Pracownik pełniący funkcje kierownicze otrzymuje dodatek funkcyjny.

2. Pracownikowi instytucji kultury przysługuje dodatek za wieloletnią pracę w wysokości wynoszącej po pięciu latach pracy 5% miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego. Dodatek ten wzrasta o 1% za każdy dalszy rok pracy aż do osiągnięcia 20% miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego.

3. Do okresów pracy uprawniających do dodatku za wieloletnią pracę wlicza się wszystkie poprzednie zakończone okresy zatrudnienia oraz inne udowodnione okresy, jeżeli na podstawie przepisów odrębnych podlegają one wliczeniu do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze.

4. Pracownik instytucji kultury może otrzymać dodatek specjalny za wykonywanie dodatkowych, powierzonych przez pracodawcę zadań, na okres wykonywania tych zadań albo za pracę w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

5. Pracownik instytucji kultury może otrzymywać nagrody za szczególne osiągnięcia w pracy.”;

23) po art. 31 dodaje się art. 31a—31d w brzmieniu:

„Art. 31a. 1. Pracownik instytucji artystycznej może otrzymywać dodatkowe wynagrodzenie, w szczególności za udział w określonej roli w przedstawieniu lub koncercie, za reżyserię, scenografię, choreografię lub kierownictwo muzyczne przedstawienia.

2. Pracownik instytucji artystycznej używający w pracy, za zgodą pracodawcy, własnego instrumentu, akcesoriów do instrumentu, ubioru scenicznego, rekwizytu lub narzędzi otrzymuje dodatkowe wynagrodzenie za ich używanie.

3. Do pracowników zatrudnionych na stanowisku dyrektora lub zastępcy dyrektora instytucji artystycznej, wykonujących zadania określone w ust. 1 nie stosuje się przepisów art. 5 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 3 marca 2000 r. o wynagradzaniu osób kierujących niektórymi podmiotami prawnymi (Dz. U. Nr 26, poz. 306, z późn. zm.⁶⁾).

⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 28, poz. 146, Nr 96, poz. 620, Nr 123, poz. 835, Nr 152, poz. 1020, Nr 238, poz. 1578 i Nr 257, poz. 1726 oraz z 2011 r. Nr 185, poz. 1092 i Nr 201, poz. 1183.

⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 85, poz. 924 i Nr 154, poz. 1799, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, z 2003 r. Nr 45, poz. 391, Nr 60, poz. 535 i Nr 180, poz. 1759, z 2004 r. Nr 116, poz. 1207, z 2009 r. Nr 157, poz. 1241 oraz z 2010 r. Nr 28, poz. 143, Nr 96, poz. 620 i Nr 238, poz. 1578.

4. Podjęcie przez pracownika artystycznego dodatkowego zatrudnienia lub zajęć na rzecz innego podmiotu wymaga uzyskania zgody pracodawcy, o ile dodatkowe zatrudnienie lub zajęcie mogłyby kolidować z wykonywaniem przez pracownika obowiązków wynikających ze stosunku pracy.
5. Pracodawca może uzależnić udzielenie zgody na podjęcie przez pracownika artystycznego dodatkowego zatrudnienia lub zajęć na rzecz innego podmiotu od uzyskania zobowiązania tego podmiotu do pokrycia kosztów, które pracodawca poniesie w związku z wykonywaniem przez pracownika dodatkowego zatrudnienia lub zajęć, w szczególności z tytułu odwołania spektaklu lub koncertu, zaangażowania nowego wykonawcy lub przeprowadzenia dodatkowych prób.
6. Wykonywanie dodatkowego zatrudnienia lub innych zajęć bez uzyskania zgody, o której mowa w ust. 4, może stanowić podstawę do rozwiązania stosunku pracy bez wypowiedzenia z winy pracownika.

Art. 31b. 1. Za wieloletnią pracę artystyczną pracownik artystyczny otrzymuje nagrodę jubileuszową w wysokości:

- 1) w przypadku pracy w balecie:
 - a) po 10 latach pracy — 100% wynagrodzenia miesięcznego,
 - b) po 15 latach pracy — 150% wynagrodzenia miesięcznego,
 - c) po 20 latach pracy — 200% wynagrodzenia miesięcznego,
- 2) w przypadku pracy w charakterze solisty wokalisty, muzyka grającego na instrumentach dętych oraz artysty chóru:
 - a) po 15 latach pracy — 100% wynagrodzenia miesięcznego,
 - b) po 20 latach pracy — 150% wynagrodzenia miesięcznego,
 - c) po 25 latach pracy — 200% wynagrodzenia miesięcznego.
2. Za lata pracy powyżej okresów, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. c i pkt 2 lit. c, wysokość nagrody jubileuszowej wynosi 300% wynagrodzenia miesięcznego i jest wypłacana po zakończeniu kolejnych pięcioletnich okresów pracy artystycznej.
3. Za wieloletnią pracę pozostali pracownicy instytucji kultury otrzymują nagrodę jubileuszową w wysokości:
 - 1) po 20 latach pracy — 75% wynagrodzenia miesięcznego,
 - 2) po 25 latach pracy — 100% wynagrodzenia miesięcznego,

- 3) po 30 latach pracy — 150% wynagrodzenia miesięcznego,
- 4) po 35 latach pracy — 200% wynagrodzenia miesięcznego,
- 5) po 40 latach pracy — 300% wynagrodzenia miesięcznego.

4. Do okresów pracy, o których mowa w ust. 1—3, wlicza się wszystkie poprzednie zakończone okresy zatrudnienia oraz inne udowodnione okresy, jeżeli na podstawie przepisów odrębnych podlegają one wliczeniu do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze.
5. W przypadku ustania stosunku pracy pracownika instytucji kultury w związku z przejściem na emeryturę lub rentę z tytułu niezdolności do pracy pracownikowi, któremu do nabycia prawa do nagrody jubileuszowej brakuje mniej niż 12 miesięcy, licząc od dnia rozwiązania stosunku pracy, nagrodę jubileuszową wypłaca się w dniu rozwiązania stosunku pracy.
6. Nagrodę jubileuszową oblicza się jak ekwiwalent pieniężny za urlop wypoczynkowy.

Art. 31c. 1. Pracownikowi instytucji kultury, którego stosunek pracy ustał w związku z przejściem na emeryturę lub rentę z tytułu niezdolności do pracy przysługuje jednorazowa odprawa pieniężna w wysokości:

- 1) jednomiesięcznego wynagrodzenia — jeżeli pracownik był zatrudniony krócej niż 15 lat,
 - 2) dwumiesięcznego wynagrodzenia — jeżeli pracownik był zatrudniony co najmniej 15 lat,
 - 3) trzymiesięcznego wynagrodzenia — jeżeli pracownik był zatrudniony co najmniej 20 lat.
2. Do okresu pracy, o którym mowa w ust. 1, wlicza się wszystkie poprzednie zakończone okresy zatrudnienia oraz inne udowodnione okresy, jeżeli na podstawie odrębnych przepisów podlegają one wliczeniu do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze.
 3. Odprawę, o której mowa w ust. 1, oblicza się jak ekwiwalent pieniężny za urlop wypoczynkowy.

Art. 31d. 1. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wykaz stanowisk pracy w instytucjach artystycznych i pozostałych instytucjach kultury,

- 2) warunki i sposób wynagradzania pracowników, w tym minimalne wynagrodzenie zasadnicze na poszczególnych stanowiskach pracy,
- 3) warunki przyznawania i wypłacania dodatku funkcyjnego,
- 4) warunki przyznawania i wypłacania dodatku specjalnego,
- 5) warunki przyznawania i wypłacania dodatku za wieloletnią pracę,
- 6) warunki ustalania prawa do nagrody jubileuszowej i jej wypłacania,
- 7) warunki ustalania prawa do jednorazowej odprawy pieniężnej przysługującej w związku z przejściem na emeryturę lub rentę z tytułu niezdolności do pracy oraz jej wypłacania

— mając na uwadze charakter pracy wykonywanej przez pracowników artystycznych i pozostałych pracowników instytucji kultury oraz potrzebę efektywności wykonywanych zadań.

2. Warunki wynagradzania za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników zatrudnionych w instytucjach kultury, określone w ustawie, obowiązują do czasu objęcia ich układem zbiorowym pracy lub regulaminem wynagradzania.”;

24) uchyla się art. 32;

25) art. 39 otrzymuje brzmienie:

„Art. 39. 1. Przepisów ustawy nie stosuje się do działalności kulturalnej prowadzonej przez Ministra Obrony Narodowej, Ministra Sprawiedliwości i ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

2. Ministrowie, o których mowa w ust. 1, w drodze rozporządzenia, mogą rozciągnąć stosowanie przepisów ustawy w całości lub części na działalność kulturalną prowadzoną przez podległe im lub nadzorowane przez nich jednostki organizacyjne, biorąc pod uwagę zakres działalności kulturalnej prowadzonej przez te jednostki.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 22 marca 1989 r. o rzemiośle (Dz. U. z 2002 r. Nr 112, poz. 979, z 2003 r. Nr 137, poz. 1304, z 2009 r. Nr 6, poz. 33 oraz z 2011 r. Nr 205, poz. 1206) po art. 3 dodaje się art. 3a w brzmieniu:

„Art. 3a. 1. Rzemieślnikowi posiadającemu znaczący i uznany dorobek zawodowy w zakresie wytwarzania lub odtwarzania przedmiotów o charakterze artystycznym lub zabytkowym, naprawy i konserwacji takich przedmiotów, naprawy i konserwacji zabytkowych obiektów budowlanych oraz świadczenia usług związanych z artystycznym zdobieniem obiektów budowlanych może zostać nadany tytuł honorowy „Mistrz Rzemiosł Artystycznych”.

2. Tytuł honorowy „Mistrz Rzemiosł Artystycznych” nadaje minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego.

3. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) tryb nadawania tytułu honorowego „Mistrz Rzemiosł Artystycznych”,
- 2) podmioty uprawnione do występowania z wnioskiem o nadanie tytułu,
- 3) warunki, jakie musi spełniać wniosek o nadanie tytułu,
- 4) wzór dyplomu potwierdzającego nadanie tytułu

— mając na względzie wspieranie zanikających zawodów oraz promocję umiejętności istotnych dla funkcjonowania wielu dziedzin kultury i sztuki jak również ochrony dziedzictwa narodowego.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. z 2009 r. Nr 12, poz. 68, z późn. zm.⁷⁾) w art. 18 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Organizację i zakres działania oraz tryb powoływania i odwoływania dyrektora Centralnego Muzeum Pożarnictwa regulują ustawa z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (Dz. U. z 2001 r. Nr 13, poz. 123, z późn. zm.⁸⁾) oraz ustawa z dnia 21 listopada 1996 r. o muzeach (Dz. U. z 1997 r. Nr 5, poz. 24, z późn. zm.⁹⁾), z tym że dyrektora powołuje się na czas nieokreślony.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 21 listopada 1996 r. o muzeach (Dz. U. z 1997 r. Nr 5, poz. 24, z późn. zm.¹⁰⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 5a otrzymuje brzmienie:

„Art. 5a. 1. Muzeum może być łączone z innymi instytucjami kultury działającymi na podstawie przepisów o organizowaniu działalności kulturalnej, jeżeli połączenie nie spowoduje uszczerbku w wykonywaniu dotychczasowych zadań.

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 18, poz. 97, z 2010 r. Nr 127, poz. 857, Nr 182, poz. 1228, Nr 238, poz. 1578 i Nr 239, poz. 1589 oraz z 2011 r. Nr 117, poz. 677 i Nr 171, poz. 1016.

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 41, poz. 364, z 2003 r. Nr 96, poz. 874, Nr 162, poz. 1568 i Nr 213, poz. 2081, z 2004 r. Nr 11, poz. 96 i Nr 261, poz. 2598, z 2005 r. Nr 131, poz. 1091 i Nr 132, poz. 1111, z 2006 r. Nr 227, poz. 1658, z 2009 r. Nr 62, poz. 504 oraz z 2011 r. Nr 207, poz. 1230.

⁹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, z 2003 r. Nr 162, poz. 1568, z 2005 r. Nr 64, poz. 565 oraz z 2007 r. Nr 136, poz. 956.

¹⁰⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, z 2003 r. Nr 162, poz. 1568, z 2005 r. Nr 64, poz. 565 oraz z 2007 r. Nr 136, poz. 956.

2. Połączenie, o którym mowa w ust. 1, może nastąpić po pozytywnym zaopiniowaniu przez Radę do Spraw Muzeów.”;

2) po art. 5a dodaje się art. 5b w brzmieniu:

„Art. 5b. 1. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego prowadzi w Biuletynie Informacji Publicznej wykaz muzeów.

2. Wykaz muzeów zawiera następujące informacje:

1) nazwę muzeum,

2) adres siedziby muzeum,

3) nazwę podmiotu, który utworzył muzeum, a w przypadku osoby fizycznej — jej imię i nazwisko,

4) w przypadku muzeum rejestrowanego — datę wpisu do Państwowego Rejestru Muzeów.

3. Podmiot, który utworzył muzeum, jest obowiązany przekazać informacje, o których mowa w ust. 2, w terminie nie dłuższym niż 3 miesiące od dnia utworzenia muzeum, a w przypadku ich zmiany — w terminie nie dłuższym niż miesiąc od zmiany.”;

3) w art. 6 w ust. 2 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) źródła finansowania działalności muzeum,”;

4) art. 20 otrzymuje brzmienie:

„Art. 20. 1. Muzeum rejestrowane ma prawo pierwszeństwa zakupu od podmiotów prowadzących działalność polegającą na oferowaniu do sprzedaży zabytków, w terminie 14 dni od dnia zgłoszenia przez muzeum zamiaru zakupu. W przypadku skorzystania z prawa pierwszeństwa nabycie przez muzeum rejestrowane następuje po cenie z chwili zgłoszenia zamiaru zakupu.

2. Muzeum rejestrowanemu przysługuje prawo pierwokupu zabytku sprzedawanego na aukcji. Oświadczenie w sprawie skorzystania z prawa pierwokupu powinno być złożone przez muzeum niezwłocznie po licytacji zabytku, nie później jednak niż do zakończenia całej aukcji.

3. W przypadku złożenia oświadczenia o skorzystaniu z prawa pierwokupu przez więcej niż jedno muzeum rejestrowane przysługuje ono muzeum, które wcześniej złożyło takie oświadczenie.

4. Sprzedaż dokonana z naruszeniem prawa pierwszeństwa, o którym mowa w ust. 1, oraz prawa pierwokupu, o którym mowa w ust. 2, jest nieważna.”;

5) art. 23 otrzymuje brzmienie:

„Art. 23. 1. Muzea państwowe i samorządowe mogą dokonywać zamiany, sprzedaży lub darowizny muzealiów, po uzyskaniu pozwolenia ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego. Pozwolenie na zamianę, sprzedaż lub darowiznę muzealiów może być udzielone tylko w uzasadnionych przypadkach. Środki uzyskane ze sprzedaży muzealiów mogą być przeznaczone wyłącznie na uzupełnienie zbiorów muzeum.

2. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, po zasięgnięciu opinii Rady do Spraw Muzeów, może wydać pozwolenie na zamianę, sprzedaż lub darowiznę muzealiów, na wniosek dyrektora muzeum zaopiniowany przez radę muzeum.

3. W sprawach z zakresu działania Rady Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa czynności, o których mowa w ust. 1 i 2, wymagają zasięgnięcia jej opinii.”;

6) w art. 29 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Muzealia mogą być przenoszone poza teren muzeum, w którym są wpisane do inwentarza:

1) za zgodą dyrektora muzeum, w przypadku:

a) wypożyczenia innym muzeum,

b) potrzeby konserwacji, badań lub zapewnienia bezpieczeństwa,

c) ekspozycji na wystawach;

2) za zgodą podmiotu, o którym mowa w art. 5 ust. 1, oraz dyrektora, w przypadkach niewymienionych w pkt 1, jeżeli przeniesienie nie wpłynie ujemnie na działalność statutową muzeum.”;

7) w art. 32 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego określi, w drodze rozporządzenia, wymagania kwalifikacyjne uprawniające do zajmowania w muzeach stanowisk, o których mowa w ust. 1 i 3, oraz sposób ich stwierdzania, mając na celu zapewnienie profesjonalnego wykonywania zadań.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 27 czerwca 1997 r. o bibliotekach (Dz. U. Nr 85, poz. 539, z późn. zm.¹¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6:

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a—2c w brzmieniu:

„2a. Przy ministrze właściwym do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego działa

¹¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 2001 r. Nr 129, poz. 1440, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, z 2004 r. Nr 238, poz. 2390, z 2006 r. Nr 220, poz. 1600 oraz z 2011 r. Nr 112, poz. 654.

Rada do Spraw Narodowego Zasobu Bibliotecznego. Do zakresu działania Rady, jako organu opiniodawczo-doradczego w sprawach narodowego zasobu bibliotecznego, należy w szczególności:

- 1) opiniowanie wniosków organizatorów bibliotek o włączenie ich zbiorów do narodowego zasobu bibliotecznego oraz przedstawianie ministrowi propozycji dotyczących zatwierdzenia tych wniosków,
- 2) opiniowanie systemu informacji o narodowym zasobie bibliotecznym,
- 3) opracowywanie i przyjmowanie planów pracy dotyczących narodowego zasobu bibliotecznego.

2b. Rada do Spraw Narodowego Zasobu Bibliotecznego liczy 10 członków. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego powołuje w skład Rady na okres 4 lat:

- 1) po jednym przedstawicielu: ministra właściwego do spraw oświaty, ministra właściwego do spraw nauki, ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, Naczelnego Dyrektora Archiwów Państwowych, Biblioteki Narodowej, Biblioteki Jagiellońskiej, Biblioteki Zakładu Narodowego im. Ossolińskich, Polskiej Akademii Nauk i Krajowej Rady Bibliotecznej,
- 2) dyrektora Biblioteki Narodowej jako przewodniczącego Rady.

2c. Szczegółowy tryb pracy Rady do Spraw Narodowego Zasobu Bibliotecznego określa regulamin nadany, w drodze zarządzenia, przez ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego określi, w drodze rozporządzenia, kryteria zaliczania zbiorów do narodowego zasobu bibliotecznego, a także wykaz bibliotek, które posiadają zbiory zaliczane do narodowego zasobu bibliotecznego, określi organizację tego zasobu oraz zasady i zakres jego szczególnej ochrony, uwzględniając charakter historyczny zbiorów i charakter edukacyjny bibliotek włączonych do wykazu.”;

2) w art. 7:

a) w ust. 2 w pkt 5 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) przedstawianie opinii w sprawie połączenia biblioteki z instytucją kultury niebędącą biblioteką.”,

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego określa, w drodze rozporządzenia, organizację i tryb działania Rady, uwzględniając sposób powoływania przewodniczącego Rady oraz jej sprawną obsługę administracyjną.”;

3) w art. 11:

a) w ust. 3 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) źródła finansowania działalności biblioteki.”,

b) uchyla się ust. 4;

4) w art. 13:

a) w ust. 2 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Organizator jest obowiązany na 6 miesięcy przed dniem wydania aktu o połączeniu, podziale lub likwidacji biblioteki podać do publicznej wiadomości informację o swoim zamiarze wraz z uzasadnieniem.”,

b) uchyla się ust. 3,

c) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Biblioteki publiczne mogą być, z zastrzeżeniem art. 19, łączone z innymi instytucjami kultury, jeżeli połączenie nie spowoduje uszczerbku w wykonywaniu dotychczasowych zadań.”,

d) dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Połączenie, o którym mowa w ust. 7, wymaga zasięgnięcia opinii Rady i właściwej wojewódzkiej biblioteki publicznej oraz wydania zgody przez ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego.”;

5) w art. 18:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Bibliotekami publicznymi są Biblioteka Narodowa oraz biblioteki jednostek samorządu terytorialnego.”,

b) dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Biblioteka publiczna może stanowić samodzielnią instytucję kultury albo wchodzić w skład innej instytucji kultury, w tym powstałej w wyniku połączenia, o którym mowa w art. 13 ust. 7.

4. Organizację oraz szczegółowy zakres działania biblioteki publicznej wchodzącej w skład innej instytucji kultury określa organizator w statucie tej instytucji kultury.”;

6) w art. 21 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego określi, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb zaliczania bibliotek, o których mowa w ust. 2 pkt 5, do bibliotek naukowych oraz ustali ich wykaz, uwzględniając specyfikę zakresu ich działalności oraz potrzebę zapewnienia profesjonalnego wykonywania przez nie zadań.”;

7) w art. 26 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Ministrowie właściwi w sprawach, o których mowa w ust. 1, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego określają, w drodze rozporządzenia, sposób organizacji obsługi bibliotecznej, o której mowa w ust. 1, oraz sposób współdziałania bibliotek publicznych w wykonywaniu tej obsługi, uwzględniając specyfikę ich działalności.”;

8) w art. 29 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego określi, w drodze rozporządzenia, wymagania kwalifikacyjne uprawniające do zajmowania określonych stanowisk w bibliotekach oraz tryb stwierdzania tych kwalifikacji, uwzględniając potrzebę profesjonalnego wykonywania zadań.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. z 2010 r. Nr 80, poz. 526 i Nr 127, poz. 857 oraz z 2011 r. Nr 139, poz. 814) art. 43 otrzymuje brzmienie:

„Art. 43. 1. Jednostki samorządu terytorialnego mogą otrzymywać dotacje na zadania objęte mecenatem państwa w dziedzinie kultury.

2. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego określi, w drodze rozporządzenia:

1) zakres zadań objętych mecenatem państwa w dziedzinie kultury, na które jednostki samorządu terytorialnego mogą otrzymywać dotacje;

2) sposób i tryb przyznawania dotacji, o których mowa w pkt 1, w tym tryb i terminy składania oraz kryteria oceny wniosków o ich przyznanie.

3. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego uwzględnia w szczególności znaczenie zadań dla realizowanej polityki kulturalnej państwa, charakter zadań objętych mecenatem państwa oraz sytuację finansową jednostki samorządu terytorialnego.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. Nr 225, poz. 1635, z późn. zm.¹²⁾) w załączniku do ustawy w części III ust. 30 otrzymuje brzmienie:

1	2	3	4
	„30. Pozwolenie na wywóz za granicę zabytku:		pozwolenie na wywóz stały zabytku za granicę w przypadku:
	1) na wywóz czasowy	44 zł	1) zamiany lub darowizny muzealiów oraz innych zabytków znajdujących się w posiadaniu muzeów państwowych i samorządowych oraz innych instytucji kultury, a także muzeów prowadzonych przez instytuty badawcze, instytuty naukowe Polskiej Akademii Nauk i publiczne szkoły wyższe,
	2) na wywóz stały	100 zł	2) zwrotu zabytków utraconych w wyniku przestępstwa lub wywiezionych niezgodnie z prawem z terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej oraz państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym,
			3) zwrotu zabytków utraconych w wyniku przestępstwa lub wywiezionych niezgodnie z prawem z terytorium państwa niebędącego członkiem Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej oraz państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, jeżeli zwrot tych zabytków wynika z umów międzynarodowych ratyfikowanych przez Rzeczpospolitą Polską”

Art. 8. 1. Dyrektorzy instytucji kultury powołani na stanowiska przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na czas określony pozostają na zajmowanych stanowiskach do końca okresu, na który zostali powołani.

2. Zastępcy dyrektora instytucji kultury powołani na stanowiska przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy pozostają na zajmowanych stanowiskach.

3. Dyrektorzy instytucji kultury powołani na stanowiska przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na czas nieokreślony pozostają na zajmowanych stanowiskach nie dłużej niż rok od dnia wejścia w życie ustawy. W terminie roku od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy organizatorzy mogą powołać te osoby na stanowiska dyrektorów na czas określony od trzech do siedmiu lat, a w przypadku instytucji kultury, które z dniem wejścia w życie ustawy stają się instytucjami artystycznymi od trzech do pięciu sezonów artystycznych, bez przeprowadzania konkursu. Niepowołanie

na stanowisko dyrektora na czas określony jest równoznaczne z odwołaniem dyrektora z upływem roku od dnia wejścia w życie ustawy.

4. Dyrektorzy samorządowych instytucji kultury, które nie stają się z dniem wejścia w życie ustawy instytucjami artystycznymi, powołani na te stanowiska przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na czas nieokreślony pozostają na zajmowanych stanowiskach nie dłużej niż 3 lata od dnia wejścia w życie

¹²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 64, poz. 427, Nr 124, poz. 859, Nr 127, poz. 880 i Nr 128, poz. 883, z 2008 r. Nr 44, poz. 262, Nr 63, poz. 394, Nr 182, poz. 1121, Nr 195, poz. 1198, Nr 216, poz. 1367 i Nr 220, poz. 1414, z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 22, poz. 120, Nr 57, poz. 466 i Nr 72, poz. 619, z 2010 r. Nr 8, poz. 51, Nr 81, poz. 531, Nr 107, poz. 679 i Nr 167, poz. 1131 oraz z 2011 r. Nr 75, poz. 398, Nr 106, poz. 622, Nr 112, poz. 654, Nr 133, poz. 768, Nr 149, poz. 887, Nr 152, poz. 897, Nr 163, poz. 981 i Nr 171, poz. 1016.

ustawy. W terminie trzech lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy organizatorzy mogą powołać te osoby na stanowiska dyrektorów na czas określony od trzech do siedmiu lat, bez przeprowadzania konkursu. Niepowołanie na stanowisko dyrektora na czas określony jest równoznaczne z odwołaniem dyrektora z upływem trzech lat od dnia wejścia w życie ustawy.

5. Przepisu ust. 3 nie stosuje się do powoływania dyrektora Centralnego Muzeum Pożarnictwa.

6. Przepisów ust. 3 i 4 nie stosuje się do dyrektorów bibliotek, domów oraz ośrodków kultury.

Art. 9. Umowy o zarządzaniu instytucją kultury zawarte przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie art. 15 ust. 4a ustawy wymienionej w art. 1, pozostają w mocy do końca okresu, na który zostały zawarte.

Art. 10. 1. Instytucje kultury, spełniające wymogi określone w art. 11 ust. 2 ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stają się z dniem wejścia w życie ustawy instytucjami artystycznymi w rozumieniu ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Organizatorzy instytucji, o których mowa w ust. 1, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy dostosują akty o utworzeniu tych instytucji oraz ich statuty do wymogów ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

3. Do rozwiązywania umów o pracę z pracownikami artystycznymi, o których mowa w ustawie wymienionej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na czas nieokreślony, stosuje się przepisy tej ustawy.

4. Pracownicy instytucji artystycznych zatrudnieni przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy nabywają prawo do nagrody jubileuszowej na zasadach określonych w przepisach dotychczasowych.

5. Pracownik artystyczny, który w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy wykonuje dodatkowe zatrudnienie lub zajęcia na rzecz innego podmiotu, może je wykonywać przez okres nie dłuższy niż rok od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że uzyska zgodę na podstawie art. 31a ust. 4 ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 11. Właściwe podmioty przekażą informacje niezbędne do sporządzenia wykazu muzeów, o którym mowa w art. 5b ust. 1 ustawy wymienionej

w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 12. Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy związanych z podziałem, połączeniem i likwidacją instytucji kultury stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 13. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie:

1) art. 6a ust. 3, art. 7 ust. 5, art. 7a ust. 3, art. 7b ust. 3, art. 14 ust. 4, art. 14a ust. 2 i 3 oraz art. 31 ustawy wymienionej w art. 1 niniejszej ustawy, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 6a ust. 3, art. 7 ust. 5, art. 7a ust. 3, art. 7b ust. 3, art. 14 ust. 4, art. 14a ust. 2 i art. 31d ustawy, o której mowa w art. 1 niniejszej ustawy, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą,

2) art. 32 ust. 4 ustawy wymienionej w art. 4 niniejszej ustawy zachowuje moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 32 ust. 4 ustawy, o której mowa w art. 4 niniejszej ustawy, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą,

3) art. 6 ust. 3, art. 7 ust. 7, art. 21 ust. 4, art. 26 ust. 2 i art. 29 ust. 4 ustawy wymienionej w art. 5 niniejszej ustawy, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 6 ust. 3, art. 7 ust. 7, art. 21 ust. 4, art. 26 ust. 2 i art. 29 ust. 4 ustawy, o której mowa w art. 5 niniejszej ustawy, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą,

4) art. 43 ust. 2 ustawy wymienionej w art. 6 niniejszej ustawy zachowuje moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 43 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 6 niniejszej ustawy, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą

— nie dłużej jednak niż przez 6 miesięcy od dnia jej wejścia w życie.

Art. 14. Ustawa wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

1) przepisów art. 1 pkt 21–23 oraz art. 6, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2012 r.;

2) przepisów art. 4 pkt 2 oraz art. 5 pkt 2 lit. a i pkt 4, które wchodzi w życie po upływie 12 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *B. Komorowski*